

Sygn. akt *XVII AmE 113/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 31 grudnia 2019 roku nr (...). (...)(...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 113/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 grudnia 2019 r., Nr (...) (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 12b w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3, ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 oraz 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) i art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J., ul. (...) o nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...) w związku z niezachowaniem terminu na złożenie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, za miesiące od lipca 2017 r. do stycznia 2019 r. orzekł:

1. że Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od lipca 2017 r. do stycznia 2019 r.

2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 150.000 (sto pięćdziesiąt tysięcy złotych), w tym:

- a) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc sierpień 2017 r.,
- b) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc wrzesień 2017 r.,
- c) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc październik 2017 r.,
- d) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2017 r.,
- e) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc grudzień 2017 r.,
- f) f) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc styczeń 2018 r.
- g) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc luty 2018 r.,
- h) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc marzec 2018 r.,
- i) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc kwiecień 2018 r.,
- j) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc maj 2018 r.,
- k) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc czerwiec 2018 r.
- l) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2018 r.
- m) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc sierpień 2018 r.
- n) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc listopad 2018 r.
- o) 10.000,00 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc grudzień 2018 r.

3. umorzył postępowanie administracyjne w zakresie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: lipiec 2017 r., wrzesień i październik 2018 r. oraz styczeń 2019 r.

Powód zaskarżył ww. decyzję w części, tj. w zakresie pkt 2 decyzji. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

a. art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego poprzez jego błędną wykładnię i w rezultacie niezastosowanie poprzez uznanie, iż stopień szkodliwości czynu, którego dopuściła się Spółka w zakresie niezłożenia w odpowiednim terminie sprawozdań, o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego za miesiące sierpień 2017 r. - sierpień 2018 r., listopad - grudzień 2018 r. należy ocenić jako znaczny, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, iż należało uznać, że zachowanie Spółki należy zaklasyfikować jako działanie o niskiej szkodliwości,

b. art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, polegające na wymierzeniu kary pieniężnej w stopniu nieusprawiedliwionym okolicznościami sprawy poprzez nieprawidłowe przyjęcie znacznej szkodliwości czynu zarzuconego Spółce oraz jednocześnie całkowite pominięcie przy wymiarze kary dotychczasowego zachowania Spółki i nieznaczącej ilości przywiezionych wyrobów podlegających obowiązkowi sprawozdawczemu,

c. art. 56 ust. 2h pkt 4) w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 12 b) Prawa energetycznego poprzez jego błędną wykładnię i nałożenie na Spółkę kary łącznej w wysokości 150.000,00 zł zamiast 10.000 zł, podczas gdy z brzmienia art. 56 ust. 2h pkt 4) Prawa energetycznego wynika, że kara w wysokości 10.000 zł wymierzana jest za nieprzekazanie sprawozdań (1. mnoga), o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego, a więc jest to kara za niespełnienie ww. obowiązku, niezależna od ilości sprawozdań, o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego złożonych po ustawowym terminie,

d. art. 2 Konstytucji to jest zasady demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, a w szczególności wynikającej z niej zasady zaufania obywateli do państwa poprzez błędną kwalifikację czynu Spółki jako czynu o stopniu szkodliwości wyższym niż znikomy.

Wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w części, tj. w zakresie pkt 2, oraz orzeczenie o odstąpieniu od wymierzenia kary w całości na podstawie art. 56 ust. 6a p.e., ewentualnie, o zmianę zaskarżonej decyzji oraz wymierzenie kary w łącznej wysokości 10.000,00 zł oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz Spółki kosztów postępowania według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W piśmie z 15 września 2020 r. powód podtrzymał stanowisko wyrażone w odwołaniu.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W piśmie z 27 lutego 2019 r. Przedsiębiorca poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, iż w wyniku wewnętrznej weryfikacji rozliczeń ustalił, że obowiązany był składać sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu na podstawie art. 43d ustawy- Prawo energetyczne. Do pisma dołączył sprawozdania za cały okres objęty niniejszym postępowaniem, z których wynika, iż sprowadzał smary o kodach CN (...) i (...).

Przedsiębiorca został wpisany do Rejestru Podmiotów Przywożących od dnia 9 kwietnia 2019 r. pod numerem (...). (okoliczność bezsporna)

Dowód: Pismo Spółki z 27 lutego 2019 r., k. 17 akt adm.

W piśmie z dnia 14 maja 2019 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1 ustawy- Prawo energetyczne, za miesiące: od lipca 2017 r., do stycznia 2019 r.

Jednocześnie, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca został wezwany do złożenia wyjaśnień na temat przyczyn niezłożenia w terminie przedmiotowego sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od lipca 2017 r. do stycznia 2019 r. Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw

Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych; kopii wszelkich dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym dokumentów dotyczących: osiągniętych przychodów i dochodów, oświadczenia o osiągniętych w 2018 r. przychodach i dochodach z działalności gospodarczej ogółem.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 14 maja 2019 r., k. 1 akt adm.

W dniu 3 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca zajął stanowisko w sprawie. Wyjaśnił, iż spółka złożyła zaległe sprawozdania do wszystkich uprawnionych organów oraz terminowo zrealizowała przedmiotowy obowiązek za kolejne okresy sprawozdawcze. Przedsiębiorca przedstawił informację o przychodach i dochodach za 2018 r. oraz druk FO1 sporządzany na potrzeby GUS.

Dowód: Pismo Spółki z 3 czerwca 2019 r., k. 96 akt adm.,

Informacja dotycząca wysokości przychodu i dochodu za rok 2018 r., k. 98-105 akt adm.

W piśmie datowanym na 1 lipca 2019 r., Prezes URE poinformował Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w siedzibie Urzędu w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania pisma. Natomiast w piśmie z 23 sierpnia 2019 r., Prezes URE poinformował spółkę o wyznaczeniu nowego terminu do załatwienia sprawy – 31 października 2019 r. Następnie w zawiadomieniu z 23 października 2019 r., Prezes URE wyznaczył w tym celu kolejny termin – 1 stycznia 2020 r.

Dowód: Zawiadomienie z 1 lipca 2019 r., k. 107 akt adm.,

Zawiadomienie z 23 sierpnia 2019 r., k. 109 akt adm.

Zawiadomienie z 23 października 2019 r., k. 117 akt adm.

W piśmie z 1 października 2019 r., Spółka złożyła wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary oraz wyznaczenie terminu spotkania, do którego doszło w dniu 6 listopada 2019 r. W piśmie z 25 listopada 2019 r. Spółka uzupełniła stanowisko wyrażone w dotychczas złożonych pismach. Spółka wniosła o wymierzenie kary w niższej wysokości, tj. w wysokości maksymalnej 10 000 zł za cały okres będący przedmiotem postępowania oraz alternatywnie o odstąpienie od nałożenia kary za miesiące podczas których spółka dokonywała przywozu w niewielkich ilościach.

Dowód: Pismo Spółki z 1 października 2019 r., k. 111 akt adm.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Omawiany obowiązek sprawozdawczy wynikał wprost z treści art. 43d ust. 1 ustawy p.e., stanowiącego, że Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Powód nie zrealizował powyższego obowiązku w ustawowym terminie, czego powód nie kwestionuje, bowiem w odwołaniu zaskarżył wyłącznie pkt 2 Decyzji.

Jak ustalono, w okresie, w którym Przedsiębiorca dokonywał przywozu paliw ciekłych był podmiotem przywożącym w rozumieniu art. 3 pkt 12c ustawy - Prawo energetyczne oraz był objęty obowiązkiem sprawozdawczym, co potwierdza treść złożonych sprawozdań o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące od lipca 2017 r. do stycznia 2019 r.

Warunkiem uwzględnienia pierwszego zarzutu odwołania było zaistnienie przesłanek uzasadniających odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej o których mowa w art. 56 ust. 6a p.e. Konieczne zatem wydaje się przytoczenie treści przepisu art. 56 ust. 6a ustawy p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Należy jednak podkreślić, iż ustawodawca nie obliguje organu do jego zastosowania. Poprzez sformułowanie „może odstąpić” przewiduje jedynie takie uprawnienie. Prowadzi to do wniosku, że nawet w przypadku łącznego wystąpienia obu przesłanek wskazanych przez ustawodawcę w przepisie art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE może, ale nie musi skorzystać z tej kompetencji.

Sąd stanął na stanowisku, że nie jest możliwe uznanie, jakoby stopień społecznej szkodliwości czynu był znikomy a tym samym aby zaistniały niezbędne przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary.

Jak już wyżej wskazano, warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno stopień szkodliwości czynu jest znikomy, jak i podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. W przedmiotowej sprawie, naruszenie prawa w istocie polegało na niezłożeniu sprawozdań, a zatem złożenie tego sprawozdania nawet w terminie późniejszym powoduje, że dochodzi do zaprzestania naruszenia przez stronę prawa. Ostatecznie, choć po terminie określonym w ustawie, powód złożył sprawozdania, jednakże nie można uznać, że stopień szkodliwości czynu jest znikomy.

Brak stosowanych sprawozdań powoduje, że organ nie może realizować swoich ustawowych obowiązków. Ponadto, powód jest przedsiębiorcą, wobec tego z uwagi na profesjonalny charakter wykonywanej przez niego działalności powinien mieć świadomość spoczywających na nim obowiązków, w tym obowiązków sprawozdawczych, nie tylko wobec Prezesa URE i powinien realizować je ze starannością wymaganą od profesjonalisty. Obejmuje ona również znajomość obowiązujących przepisów prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej.

Co więcej, jak słusznie zauważył pozwany, brak realizacji obowiązku sprawozdawczego przez powoda doprowadziło do naruszenia chronionego ustawą dobra, jakim jest terminowość składania sprawozdań i pozbawiło nie tylko pozwanego, ale również inne ustawowo określone organy państwowe informacji niezbędnych do wykonywania ich obowiązków, m.in. nadzoru nad rynkiem paliw ciekłych. Celem obowiązku sprawozdawczego nie jest jedynie sporządzenie przez Prezesa URE kwartalnego raportu, służy również jako narzędzie kontroli oraz podstawowe źródło informacji o funkcjonowaniu konkretnych podmiotów na rynku paliw ciekłych w zakresie prowadzonych przez Przedsiębiorców działalności. Oznacza to tym samym, że dobrem chronionym jakie zostało naruszone przez Przedsiębiorcę poprzez niezłożenie w terminie sprawozdań, o których mowa z art. 43d ustawy- Prawo energetyczne jest „termin”. Wobec powyżej przytoczonych argumentów stopień szkodliwości czynu należy uznać za wyższy niż znikomy.

Argumentacja powoda, zgodnie z którą brak terminowości w składaniu sprawozdań wynikał z niewiedzy, jest niesłuszna. Sposób zorganizowania funkcjonowania przedsiębiorstwa pozostaje w gestii samego przedsiębiorcy i ewentualne zaniedbania w tym zakresie nie mogą stanowić przesłanki zwalniającej go z odpowiedzialności za naruszenie ustawowych obowiązków.

Kwestia kompetencji Prezesa URE do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w myśl art. 56 ust. 6a ustawy p.e. była również przedmiotem rozważań w orzecznictwie i doktrynie. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swój pogląd Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z 27 listopada 2019 r. w sprawie toczącej się pod sygn. akt I NSK 95/18 wskazał, że to Prezes URE kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców popełniających delikty administracyjne określone w ustawie - Prawo energetyczne. W pewnych przypadkach sąd może co prawda zastosować art. 56 ust. 6a p.e., jednakże wpierv powód powinien wykazać, że pozwany przekroczył zasady uznania administracyjnego oraz że stopień szkodliwości czynu był znikomy, a przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek. Sąd Najwyższy trafnie wskazywał, że artykuł 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary. (Wyrok SN z 27.11.2019 r., I NSK 95/18, LEX nr 2817533)

Sąd Okręgowy uznał, iż błędne jest przekonanie powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne. Brak zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wynikał z tego, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych łącznie treścią art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne, nie zaś z tego, że pozwany przekroczył granice uznania administracyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu, zarzut ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd nie podzielił argumentacji powoda, który twierdził, iż brak było podstaw do nałożenia kary pieniężnej za niezłożenie w terminie każdego ze sprawozdań. Powód wskazał, że skoro ustawodawca posłużył się sformułowaniem „sprawozdanie” w treści przepisu art. 43d p.e. w liczbie mnogiej, to kara w wysokości 10.000,00 zł stanowi karę za niespełnienie obowiązku, niezależnie od ilości sprawozdań.

Sąd podziela stanowisko utrwalone w tut. Sądzie, zgodnie z którym, w przepisie art. 56 ust. 1 pkt 12b ustawodawca wyraźnie wskazał, że karze podlega ten, kto nie przekazuje w terminie "sprawozdania", o którym mowa w art. 43d. Oznacza to tyle, że nieprzekazanie przedmiotowego sprawozdania chociażby jednemu z podmiotów wymienionych w dyspozycji art. 43d p.e., czy też niezłożenie sprawozdania za jeden miesiąc (a nie miesiące) powoduje odpowiedzialność, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 12b w postaci kary pieniężnej określonej w treści art. 56 ust. 2h pkt 4 pe. Ponadto, skoro przepis art. 56 ust. 1 pkt 12b p.e. stanowi o podleganiu karze za niezłożenie sprawozdania, każdy przypadek niezłożenia "sprawozdania" przez podmiot przywołający, **każdorazowo** skutkuje poniesieniem przez podmiot obowiązany do jego złożenia odpowiedzialność z tytułu deliktu administracyjnego w postaci określonej ustawowo kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł. (wyrok SOKiK z 27 maja 2020 r., XVII AmE 354/18).

Wobec braku przedmiotowych sprawozdań w terminie, Prezes URE nałożył kary za niezłożenie każdego z nich po 10.000,00 zł, tj. za uchybienie każdemu obowiązkowi sprawozdawczemu za każdy miesiąc, których łączna suma wyniosła 150.000,00 zł. Nie jest możliwe zatem przyznanie powodowi racji, że orzeczono karę wbrew treści ustawy.

W myśl art. 56 ust. 1 pkt 12b ustawy – Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdania o którym mowa w art. 43d tej ustawy, zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust. 2h pkt 4 kara pieniężna w przypadku określonym w ust. 1 pkt 12b została ustalona przez ustawodawcę na kwotę 10.000,00 zł. W związku z tym, łączna kara nałożona na spółkę wynosi 150.000,00 zł. Kara w takiej wysokości nie przekracza 15 % przychodu ukaranego osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (art. 56 ust. 3 p.e.).

W związku z powyższym Sąd nie podzielił zarzutu naruszenia przez pozwanego art. 56 ust. 2h pkt 4) w zw. z art. 56 ust. 1 art. 12 b p.e., Sąd nie dopatrył się również naruszenia art. 2 Konstytucji RP.

Wysokość nałożonej na powoda kary finansowej wynika wprost z przepisów prawa. Ustawodawca wyłączył zatem możliwość jej miarkowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³§ 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało powoda uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)